

jeg ikke behøver videre at omtale den. Han har ſikkert — i det Mindſte for et Par fremmede Sprogs Vedkommende — ikke ringe Fortjeneste af den Kundſkab, ſom der er til dem her i Landet. Han ſynes at have arbeidet meget ihærdig for ſin Videndſkab, og det er i Betragtning deraf, at Udvalget foreſlaar Andragendet henviſt til Marineministeren, da han har været Lærer ved Søofficersſkolen.

Indstillingen under Nr. 9 angaar et Andragende fra Enkefru Hoffmeyer, ſom har været gift med afdøde Beſtyrer for det meteorologiſke Inſtitut, Hoffmeyer, der tidligere var Kapitain, men da hun er bleven gift med ham, efter at han er afgaaet ſom Kapitain, har hun ingen Penſion. Det er dog ikke Meningen, at Udvalget nu foreſlaar at ſlaa ind paa den Vej, at man ſkal give Enke Penſion, ſom ere blevne gifte, efter at den paagjældende Mand er bleven aſkediget. Det er ikke Meningen; det maa jeg udtrykkelig forvare imod, for at det ikke ſkal drage videre Konſequenter efter ſig. Naar man foreſlaar Andragendet henviſt, er det, fordi Hoffmeyer var en ſaa anerkjendt Mand og har haft ſaa ſtor Betydning for den meteorologiſke Videndſkab. Man kan vel næſten ſige, at det er ham, der har ſtabt det meteorologiſke Inſtitut her i Landet, og i det Hele har iværkſat det ikke ubetydelige Apparat. Hans Navn har derfor vundet god Klang, ikke alene her i Landet, men ogſaa i Udlandet. Det er ſom Anerkjendelse af denne Mandſ fortjenſtfulde og ihærdige Virkſomhed paa flere Omraader, og da navnlig paa Alt, hvad der ſtaaer i Forbindelse med Meteorologien, ſom han var utrættelig i at ville gjøre nyttebringende paa ſaa vid en Maad ſom muligt — det er i Betragtning af denne Mandſ ingenlunde ubetydelige Virkſomhed, at man foreſlaar dette Andragende henviſt til Marineministeren, idet jeg dog ſamtidig udtaler det Haab, at det ikke vil drage videre Konſequenter efter ſig.

Marineministeren (Kavn): Hvis diſſe to Andragender — hvad jeg ikke tvivler om — blive henviſte til mig, ſkal det være mig hjært at ſøge at udbirke her hos Thinget en Underſtøttelse til begge de her nævnte Andragere. Hvad Dr. phil. Fiſtaine angaar, falder hans Virkſomhed jo kun til Dels under Marineministeriet, idet han er Lærer i Engeliſt ved Søofficersſkolen, og jeg maa derfor overveie lidt nærmere, om jeg egentlig vil være i Stand til foreſlaa en ſaa høi Underſtøttelse, ſom det ſynes, at Doktoren har tænkt ſig i Andragendet, og ſom viſtno vil være meget betydelig. Det ſkal jeg imid-

lertid nærmere tage under Overveieſe. — Med Henſyn til Enkefru Hoffmeyer vil jeg udtale, at det er mig ſærdeles hjært, at Udvalget ved at tiltræde dette Andragende giver mig Haab om, at jeg kan ſaae vedtaget en Underſtøttelse her fra Thingets Side. Jeg tror nok, at det maa kaldes „Underſtøttelse“ og ikke Penſion, da Hoffmeyer ikke var kongelig anſat. Jeg er ganſke enig med den ærede Ordſpører i, at der ikke er Tale om, at det er en Penſion, hun nu ſkal have, fordi Manden, før de bleve gifte, var Kapitain i Hæren, men jeg mente, at den Underſtøttelse hun nu ſkulde have, vel burde ſvare i Størrelſe til den Penſion, Enkefru Hoffmeyer vilde have ſaaet, hvis det Lovforſlag, jeg engang fremſatte her i Thinget, og hvori der foreſloges ſaſt Anſættelse for Beſtyrerer for meteorologiſt Inſtitut, var gaaet igjennem. Som ſagt, et ſaadant Forſlag ſkal jeg ſaa ſnart ſom muligt ſtille paa Tillægsbevillingsloven, og jeg haaber ſaa, at Thinget, hvis det henviſer Sagen til mig, ogſaa vil indvillige i et ſaadant Forſlag.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen ſluttet.

Indstilling under Nr. 8 af Udvalget (ſe Tillæg B. Sp. 1373—74) vedtoges enſtemmig med 62 Stemmer.

Indstilling under Nr. 9 af Samme (ſe Tillæg B. Sp. 1373—74) vedtoges enſtemmig med 59 Stemmer.

Det ſidſte Afſnit, der ſattes under Forhandling, omfattede Indstillingerne fra 10—19 vedrørende Finantsministeren.

Ordſpøreren (Th. Nielsen): Indstillingerne under Nr. 10, 12, 14, 16 og 18 vedrøre alleſammen Invalider, der ſøge om Underſtøttelse, ſom ikke tidligere have været her i Thinget, og ſom nu foreſlaas henviſte til den høitærede Finantsminister. Jeg ſkal ikke yderligere omtale de enkelte af dem, men blot i ſin Almindelighed foreſlaa dem henviſte. Jeg ſkal heller ikke denne Gang komme ind paa almindelige Betragtninger, da vi jo nylig have haft en almindelig Forhandling med Finantsministeren derom. Jeg ſkal blot i Anledning af Andragendet under Nr. 72 og nogle flere, ſom ogſaa vedrøre Invalider, men hvor der ikke er gjort Indstilling, bemærke, at det er paa Grund af, at diſſe Andragender en Gang tidligere have været henviſte af Folkethinget til Finantsministeren, og efter at han har